

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo 1 gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Dolenjski gospodarji, pozor!

Na kaj neki? Na razpis slavnega deželnega odbora št. 6922. z dné 16. julija t. l. Ta razpis prinaša naš list danes že v tretjič in za letos zadnjič. Razpis se glasi: na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem mestu, z dveletnem poučevanjem in slovenskim učnim jezikom, izpraznjenih je osem deželnih ustanov za prihodnje šolsko leto 1895/96, katero se prične 4. novembra t. l. itd.

Zakaj pa naše dolenjske gospodarje na ta razpis še le posebej opozorujemo? Zato, ker smo zvedli iz najgotovejšega vira, da se kakor prošla leta, tako tudi letos, za sprejem v to prekorigo, „Dolenjcem“ v prvi vrsti namenjeno šolo, ravno dolenjski mladenči v najmanjšem številu oglašajo. Oglašajo se za njo Gorenjci, Notranjci, Stajerci, Primorci, še celo Korošci; Dolenjci pa, kakor rečeno, v najmanjši meri. To je pač prečudna in ob jednem gotovo prežalostna prikazen.

Ta prikazen dokazuje pač do dobrega, da na Dolenjskem med gospodarji še tiste gospodarske prebujenosti ni, katero drugod že dolgo nahajamo. Ta prikazen dokazuje do dobrega, da se naši dolenjski gospodarji, z kaj majhno, reči se sme izginljivo izjemo, še vedno istih nazorov gledé gospodarjenja drže, katerih so se držali njih pradedje. „Tako je moj oče delal in imeli smo vsega dosti, tako delati hočem tudi jaz. Skric me ne bode kmetovati učil“. To sti žali Bog takorekoč gêsli takih neprebujenih naših gospodarjev. Kako čudo pri tem, da gospodarstvo ne napreduje, marveč da skoro sploh nazaduje. Kako čudo, da blagostanje kmetskega stanu od dné do dné izginuje, revščina se pa od dné do dné bolj širi. Kaka neobhodna potreba da je dandanes kmetovalcu strokovni šolski poduk, tega le noče ali boljši rečeno ne zamore večina naših gospodarjev zapopasti, razumeti. In vendar bi jih do tega vsakdanja skušnja že privésti morala.

Le poglejmo kako gre z vinarstvom, katero

je bilo na Dolenjskem v prevagljivi večini krajev poglaviti vir gospodarskih dohodkov. V koliko krajih ni trtna uš v zvezi z peronosporo vinograde že popolnoma uničila ter s tem gospodarstva hudo oškodvala, ako ne kar vničila. Stokanje, jadikovanje je v takih krajih pač splošno. Ni več za izhajati, ni več za živeti, sliši se dotične gospodarje dan za dnevom tožiti. Nasaditve novih vinogradov z cepljenimi ameriškimi trtami, katera podaja popolno gotovost, da se lahko v prav malih letih nekdašnji vinski pridelek ne le v prejšnji meri povrne, marveč še izdatno pomnoži; te se pa le malo kdo loti. In ako se je kdo sem ter tje loti, se je večinoma v premajhni meri, takorekoč le za poskušnjo se je loti, dasiravno je stvar že popolnoma skušena, dognana. In zakaj tako? Zato ker je le malo malo kateri gospodar v stvari, to je v pomnoževanju ameriških trt, v njih požlahtnenji, zasajanji itd. do dobrega podučén. Vse vidi se večini gospodarjev neverjetno, posebno pa pretežavno, predrago, dasi v istini ne jedno ne drugo po vsem istinito ni. Stvar ne gre pa ne gre naprej, kakor bi morala iti. Kako vse drugače bi ne bilo v tej zadevi, ako bi bil v vsakem vinorodnem okraju le jeden v stvari izšolani gospodar. Kako hitro bi se po njegovem izgledu i drugi gospodarji novega vinogradarstva ne lotili. In kar velja o vinarstvu, velja o sadjarstvu, živinoreji, poljedelstvu in gospodarstvu sploh. Prave zavednosti, pravega temeljitega znanja stvari treba je pred vsem, in to zadobiti je pa le v pravi strokovni šoli mogoče. In taka šola je ravno naša deželna vinarska, sadjarska in poljedelska šola na Grmu. Pa kako naj ta šola svoj namen po Dolenjskem doseže, ako se jo v nemar pušča, ako naši gospodarji svojih gospodarstvu namenjenih sinov v njo ne pošiljajo, znabiti le za to ne pošiljajo, — da si jednega hlapca za dve leti prihranijo!

Naše gotovo popolnoma opravičeno mnenje je, da bi morali v tej zadevi tudi razumni inteligentni možje, dasi sami kmetovalci znabiti niso, na kmetih svojo domoljubno dolžnost storiti. Vsaj gre vendar za blagor kmetovalca. In ako je kmetovalec dobrostojen, dobrostojni so zraven njega

i vsi drugi stanovi, ako pa on nič nima, tudi vsi drugi stanovi le slabo shajajo.

Za to apelujemo na prečastito dolenjsko duhovništvo, učiteljstvo, na vse razumne inteligentne može po Dolenjski sploh s prošnjo: nagovarjajte boljše trdnejše gospodarje, da dajo svoje gospodarstvu namenjene sinove v kmetiško šolo na Grm. S tem nagovarjanjem izvršil bode gotovo vsak svojo domo- in rodoljubno dolžnost, in deležen bode zasluge, da je k povzdigi blagostanja dolenjskega kmetiškega prebivalstva svoj del doprinesel. Dolenjski gospodarji in drugi razumniki med njimi, pozor toraj na razpis slavnega deželnega odbora št. 6922 z dné 16. julija t. l.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Ker se novooživljena kmetska stranka v **Galiciji** zelo giblje zaradi bližnjih deželnozborskih volitev, izdal je osrednji volilni odbor neko okrožnico, s katero opominja volilce, naj se ne dajo zapeljati od prenapetih agitatorjev in naj volijo po stari navadi. S tem skuša kmetsko stranko potlačiti in ljudstvo od nje odvrtni. Žalibog, da je med gališkimi kmeti premalo organizacije in preveč zavisnosti od židov, in zaradi tega bodo imeli kmetje še hude boje, predno bodo kaj dosegli.

Tudi na **Češkem** se snuje po malem nekaka katoliška stranka, ker pametni in trezni Čehi uvidevajo čimdalje bolj, da mladočeška politika je brezuspešna in ljudstvu nič ne koristi. Zaradi tega pa so se Mladočehi jeli bati, da bi se jim pri bližnjih volitvah ne zgodila kaka nezgoda. Napovedali so nekak narodno gospodarski shod, h kateremu vabijo može vseh strank. S tem hočejo navidezno pokazati nekaj dobre volje za pospešenje gospodarstva med češkim ljudstvom. Najbrže se bodo shoda udeležili le Mladočehi, ki bodo pač lepo in navdušeno govorili v tolažbo kmeta, a po volitvah bodo na vse to pozabili in bo vse ostalo pri starem.

10. avgusta se je vršil v Pešti **narodnostni shod** Rumunov, Slovakov in Srbov, ki prebivajo na **Ogrskem**. Vkljub temu, da je mažarska vlada tako nagajala, da zborovalci dva dni pred shodom niso še vedeli, kje bodo zborovali in je še le en dan pred shodom bil shod uradno dovoljen, vendar se je sešlo okoli 200 oseb vseh treh narodnostij, ki so poslali udanostno izjavo svetlemu vladarju. Sestavil se je odbor iz 45 odbornikov; vsak narod jih ima po 15. Ti imajo nalogo, da izvršujejo program, katerega so objavili v 21 točkah. Shod se je završil s pesmijo „Hej Slovane!“ katero so navzoči stojé peli. Mažarski listi seveda škodljivo poročajo o shodu, češ, da so imeli zborovalci le blamažo. Toda vkljub temu, da je vlada

nagajala, kjer je le mogla in da je več odpadnikov vseh treh narodnosti hotelo zbor onemogočiti in razgnati, vendar bolj trezni mažarski listi priznavajo pomen tega shoda. Uspeh je zavisen le od delavnosti in složnosti dotičnih mož, ki so vso stvar sprožili in v roke vzeli. V programu tirjajo tudi, da dobé vse tri narodnosti v ministerstvu svojega rojaka - ministra, kakor ga imajo doslej Poljaki v Galiciji. V sedanjih razmerah si zborovalci pač ne smejo preveč obetati med mažarskimi Košutovci. Za prvi korak bi bilo že dovolj, ko bi prisilili Mažarje, da bi se morali postaviti na stališče narodnostne postave. Veselo znamenje je, da so prišli k zborovanju poslušat tudi nekateri vodje mažarske ljudske stranke, med njimi baron Kaas, katerega so Slovaki burno pozdravili. Ako bodo Rumuni, Slovaki in Srbi v vsem političnem gibanju in delovanju složno in vstrajno postopali in se združili še z mažarsko ljudsko stranko, ki držeča se krščanskih načel, rada priznava njih narodno enakopravnost, potem dovoljen vspeh gotovo ne bo izostal. Mi Slovenci pa jim moramo žetati najboljših sadov od hudih, dolgih naporov, ker mi smo v preteklih letih bridkost jarma čutili, katerega pa uni na Mažarskem še vedno nosijo! — S 1. oktobrom t. l. pride na Ogerskem civilni zakon v veljavo. Škofje bodo izdali poseben pastirski list, v katerem svaré vernike, naj se dajo vselej tudi v cerkvi poročiti, sicer jih zadenejo cerkvene kazni. Novoustanovljena ljudska stranka pa ne bo mirovala in bo izpodbijala civilni zakon in sploh sedanjo židovsko-framasonsko vlado z vsemi dovoljenimi sredstvi.

Kaj je novega po širokem svetu?

V **Belgiji** so liberalci in socijalisti še vedno silno razkačeni, ker je bil nov šolski zakon vkljub njih pouličnim izgredom vendar-le sprejet z veliko večino. Brez dvoma ga bo tudi kralj potrdil. Ta novi šolski zakon določuje v bistvu te-le stvari: Občinske šole vodijo občine same, občinski odbor določuje število šol in učiteljev. Da se kaka šola ali učiteljsko mesto odpravi, potreba je kraljevega dovoljenja, oziroma dovoli to naučni minister. Po učnem načrtu se bodo v ljudskih šolah otroci učili veronauka, branja, pisanja, začetnega številjenja, poznavanja mere in vage, zemljepijsa in zgodovine belgijske, risanja, petja, telovadbe. Po krajevnih razmerah se bodo učili tudi francoskega, oziroma flamskega ali nemškega jezika. Seznanili se bodo v šoli tudi z glavnimi pojmi o zdravilstvu. Poleg tega se bodo deklice učile šivanja, dečki v kmečkih občinah pa poljedelstva. Občine smejo šolski načrt še raztegniti. Poučevalo se bo v flamskih občinah v flamskem, v valonskih občinah pa v francoskem jeziku. Duhovniki raznih ver bodo poučevali krščanski nauk vsak dan prvo ali pa

zadnje uro; vendar smejo stariši svoje otroke tega pouka oprostiti. Škofje imenujejo nadzornike, ki nadzorujejo krščanski nauk. Javne občinske šole in one, ki se morejo tem pridružiti, imajo jednake pravice do državnih in okrajnih podpor. Vsaka šola dobi podporo po številu razredov. Postava zagotavlja in zboljšuje učiteljsko mesto; toda naučni minister ima pravico iz zadostnih vzrokov odstraniti vsakega učitelja; občine pa smejo učitelja odsloviti le z dovoljenjem okrajnega odbora. Učitelj pa sme zoper to določbo pritožiti se kralju, tako, da je tudi v tem glavna oblast izročena naučnemu ministru. — Reči moramo, da je ta učni načrt jako modro in srečno sestavljen. Zakaj se mu liberalci in socialisti tako ustavljajo, vsakdo lahko ugane.

Na **Francoskem** so se zadnja leta katoličani na priporočilo papeževo sprijaznili z republiko, a le-ta, oziroma nje vlada o spravi noče vedeti. Postava za postavu se kuje, ki zadaja hude rane katoliški cerkvi in še bolj francoskemu narodu samemu. Nedavno je neki bivši minister očitno povedal, da po njegovih mislih so katoličani hujši sovražniki republike nego socialisti. V kako slepoto pripelje človeka strast in zagrizenost! Brezverski republikanci, ki se le z vso umetnostjo vzdržujejo pri vladi, bodo torej rajši vse prevrnili, nego dovolili, da bi katoliška stranka na vlado kaj vplivala. Liberalni ljudje so si pač povsod jednaki: slobodo povdarjajo, pa sami niti pojma nimajo, kaj je prava sloboda; slobodo poznajo le za-se, vse drugo jim mora slepo hlapčevati.

Španija dosedaj še ni mogla premagati upornikov na otoku Kubi. Nedavno je odšlo tje zopet nekaj tisoč vojakov. Zaradi tega pa ljudstvo nastaja nezadovoljno in nekateri skušajo vzbuditi splošen upor.

Na **Bolgarskem** se vrši še vedno preiskava zaradi Stambulovega umora, a pravim morilcem niso mogli priti še do živega. Piše se mnogo, kdo bo postal naslednik Ferdinandov, ako le-ta odstopi. Nekateri imenujejo njegovega malega sina Borisa, ako bi ga oče pustil v pravoslavni veri vzgojiti, kar pa ne pojde. Drugi menijo, da mu bo sledil grški princ Jurij ali pa sin prejšnega bolgarskega kneza.

Piše se nam:

Iz Bele Cerkve, 22. avgusta. — Od 13. do 20. avgusta obhajal se je pri nas z ogromno vdeležbo in veliko pobožnostjo sv. misijon. Vodili so ga z neumorno delavnostjo in s pravo apostolsko gorečnostjo preč. gg. misijonarji: Urban Nežmah, Mihael Klančnik in Alojzij Nastran.

Prvi dan je gospod vodja Nežmah prelepo pripravil otroke za prvo sv. obhajilo, k kateremu jih je po preteku dveh let pristopilo 56. Po skončanem pouku smo spovedovali vse otroke do 15. leta, kojih

je bilo vseh skupaj 130. 14. avgusta ob polu 6. so se zbrali otroci v šoli in ob 6. uri jih je g. misijonar Klančnik med potrkanjem v slovesnem sprevedu peljal v cerkev, kjer je pred sv. mašo imel do otrok preginljiv govor, istotako pred sv. obhajilom, po sv. obhajilu in po sv. maši. Ta sklepni govor ni veljal samo otrokom, ampak vsem poslušalcem, sosebno odraslim, roditeljem in botrom. Presrečni otroci se bodo pač lahko z drugimi vred spominjali vse žive dni tega misijonskega prvega sv. obhajila. Precej zatem se je pričel sv. misijon za odrasle. Vsak dan so bili trije govori. Spoved se je pričela 14. popoldne. Spovedovati so pomagali preč. gg. frančiškani: pater Lambert, pater Otokar in pater Gotard, in slednjič še preč. gg. Anton Korbič, župnik Valtovaški in Martin Kerin, kapelan Šmarješki. Spovedovanih in obhajanih je bilo 1846. Z onimi, ki so dvakrat pristopili, je bilo 2046 obhajanih.

Nad vse slovesen in veličasten je bil pa sklep sv. misijona, koji se je vršil 20. avgusta ob 3. popoldne. Že predpoldne je prišlo prelepo število bližnjih in daljnih preč. gg. župnikov, kapelanov, dva bogoslovca in njim vsem na čelu p. n. preč. gospod monsignor kanonik Jeriha, koji je vodil ob asistenciji 22terih gospodov prekrasni spreved. Nov velik križ, koji se je postavil na pokopališču, nosili so štirje domači mladeniči. Sto deklet, malih in odraslih, z vencem na glavi, in deloma belo oblečenih, šlo je z gorečimi svečami pred križem paroma v procesiji. Prelepo število gospodov v roketeljih in ogromno število venčanih deklet, naredilo je vsakemu globok vtis.

Domačemu g. učitelju, koji je imel ves misijon veliko posla, prišli so ob sklepu sv. misijona na pomoč še p. n. gospod Gebauer, nadučitelj Šmarjetski ter gospoda nadučitelj in učitelj iz Sent Petra. Gosp. nadučitelj Gebauer je tudi sicer med misijonom sodeloval.

Ko je velika procesija prišla na pokopališče nazaj, se je sv. razpelo dejalo na križ, pred katerim smo odmolili ysi na glas pet očenašev in češenamarij z vsakratnim čast bodi Bogu itd. Na to je bil v cerkvi sklepni govor, katerega je imel g. vodja Nežmah sam. Ta govor je bil krona vseh govorov, ter je vsakega takó pretresel, da se ni mogel ubraniti solz, kar je kazal splošen in glasen jok. Daj mili Bog, da obrodi ta sv. misijon obilnega sadu! Dolžnost mi je, da se najtopleje zahvalim v prvi vrsti preč. gg. misijonarjem za preobilni trud in dušni napor, kojega so imeli z nami, za vso ljubezen, kojoj so nam s toliko ponižnostjo skazovali; dalje p. n. prečastitemu gospodu monsignoru kanoniku Jerihi, da so blage volje prišli vodit misijonsko procesijo; vsem preč. gg. župnikom, patrom, kapelanom itd.; vsem gg. nadučiteljem, koji so pomagali peti, sosebno g. domačemu učitelju, in slednjič bodi hvala še vsem onim, koji so na katerikoli način kaj sodelovali pri sv. misijonu in storili kaj v njega korist. Bog plati tisočero vsem!

Ant. Žgur, župnik.

Iz Črnomlja. — [Liberalni shod.] 25. avgusta so napravili liberalci shod, ki se je pa slabo obnesel. Pred shodom so ljudem takorekoč vsiljevali zastave, naj jih nataknejo na hiše, da bi povisevale njih slavo, a nataknilo so jih samo liberalci.

Na shodu niso govorili nič takega, kar bi bilo potrebno in Belokranjcem koristno, ampak so samo zabavljali čez duhovnike, sosebno čez kapelane, pogrevali stare, stokrat ovržene puhle fraze, da vera ni v nevarnosti, da so oni dobri kristjani, ker so krščeni.

Hvalili so sebe, koliko so storili za ljudstvo (kdo se ne smeje?), da je dolenska železnica njihovo delo itd. Govoril je na shodu tudi znani Šetina — o narodnem gospodarstvu, toda ljudstvo se mu je smejalo v obraz, ker vse, kar je on povedal, zna samo. Povedal je javno, (in to si zapomnimo za volitve): „Mi pre-malo delamo za ljudstvo“. Torej ljudstvo belokranjsko, ali slišiš, kako govori javno na shodu tisti, ki misli postati poslanec kmečkih občin?

Vse, kar se je govorilo, je ljudstvo obsojalo. Na shodu je bilo vse mirno, nihče ni ploskal in „živijo“ vpil govornikom, nego samo nekaj najetih kričačev. Ljudstvo je večkrat ugovarjalo, a kaj ko so rekli, da nobenemu ne pusté do besede. Menda zato ne, ker se bojé, da bi se kdo ne oglasil in povedal resnico. Nazadnje se je predlagalo nekaj resolucij, katere je sprejelo samo nekaj njih mož. Uspeha niso dosegli nobenega, ker ljudstvo zna že soditi, kdo je njegov prijatelj.

Iz Črnomlja. — [Nadzorovanje dela in delavcev v državni trtnici. Šolski vrt in njegovo obdelovanje.] Kakor sploh vsako delo, spadajoče k umni trtoreji, ni pravilno izvršeno v državni trtnici, tako tudi ni lansko grubanje, zeleno cepljenih ameriških trt. Ako pogledamo v trtnici lani grubane trte, vidimo, da so vse grubane po starem načinu. Tako grubanje pri novih nasadih nikakor ni na mestu. Locenje, katero pri grubanju zunaj ostane, zažene vsako leto svoje ameriške pognanke in tedaj imamo namesto samih domačih pognanokov tudi ameriške. To pa preprečimo s tem, da locenje, katero pri grubanju zunaj ostane, odrežemo. Kam pa tedaj s staro trto? To moramo na vsak način ven vreči, kar pa je velika škoda za grubano trto, ker s tem ji odvzamemo najbolj važne tako zvane kronine korenike, nji pa ostanejo samo stranske korenike.

Naj si bode pa eno ali drugo delo, vsako potrebuje nadzorstva, zato je pa nadzornik postavljen. Njegova dolžnost je, delo in delavce nadzorovati, njim pokazati in odkazovati delo. A ravno pri državni trtnici tega ni. Delavci so poslani na delo ali nadzornika ni pri njih, niti za njimi. Ker pa delavci niso zmožni sami dela, delajo po svoji glavi, meneč, da je delo pravilno izvršeno, a delo je vsakokrat narobe.

Iz kakšnih vzrokov pa ne pride g. nadzornik zraven? To je lahko umevno. Nadzornik kot učitelj in tajnik mestne občine ni nikakor v stanu biti pri delavcih, ker drugače more šolo zamuditi, kar se je tudi večkrat pripetilo, to pa ne gre, ker on je v prvi vrsti učitelj, ne pa nadzornik državne trtnice. Posledica tega je nadalje, da delavci brez nadzorstva tudi ne delajo, kakor je treba. Saj pravi pregovor: „Kadar mačke ni doma, miši plešejo. Tako ravnanje pa stane državo veliko, ker mora delavce plačevati; a namesto da bi se delalo, se leži in okoli postopa. Ker pa Črnomaljska trtnica igra veliko vlogo za nove Belokranjske nasade, želeti bi bilo, da bi se v državni trtnici delalo pravilno, da bi kmetovalci, kateri hodijo dan na dan v trtnico, videli pravilno, ne pa narobe izvršeno delo.

Prebirajoč letno sporočilo Franc-Jožefove ljudske šole v Črnomlju, našel sem tudi med drugimi stvarmi sledeče: „Šolski vrt oskrboval je g. Šetina. V teku leta požlahnilo se je 400 drevesc in cepilo 200 trt na les in 200 na zeleno. Vzgaajajo se tudi visokodebelnata drevesca“. Resnica je, da se je cepilo toliko drevesc, tudi je resnica, da se je cepilo toliko trt na les in zeleno, le žalibog, da se je na les cepljenih trt

malo ali nič prijelo; tega manjka v letnem sporočilu. Visoko debelnata drevesca pa, izgojena na šolskem vrtu, so jako kriva, tako da se g. oskrbnik nikakor ne more ponašati z njimi. Priporočati bi tudi bilo, da bi se namesto zelenjave pridelovalo malo več drevesc, ker v sadjarstvu smo jako na slabem v primeri z drugimi kulturnimi deželami.

Na šolskem vrtu se pa tudi rabijo ob gotovem času delavci. Kdo jih plača? Vsakdo boše dejal: gotovo tisti, kateri dohodke od njega ima! In to bi tudi bilo opravičeno. Vendar pa med časom, kar je g. učitelj tudi nadzornik državni trtnici, so se delavci, delajoči na šolskem vrtu, plačali z denarjem, kakor če bi delali v trtnici. Ako je to dovoljeno ali ako dobi država denar za prodana drevesca, je stvar opravičena, drugači pa ne.

Upati bi bilo, da se temu skoraj konec naredi, da posežejo vmes oblastva, katera imajo s tem kaj opraviti.

Domače vesti.

(Duhovske premembe na Dolenskem.) Č. g. Josip Knific, kapelan na Igu, postane beneficijant v Tomišlju; na njegovo mesto pride č. g. Janez Jelenec iz Podzemlja, v Podzemelj pa č. g. Fran Sturm, novomašnik. V Čatež za Savo pride kot kapelan novomašnik č. g. Tomaž Zabukovec.

(Frančiškanski kapitelj) se je zopet vrnil v tukajšnjem frančiškanskem samostanu od 26. do 30. avgusta t. l. po stoletnem preteku. Definitorij je sestavljen kakor sledi: provincijal: P. Placid Fabiani, kustos: P. Romuald Jereb, definitorji: P. Viktor Jerančič, P. Hugolin Sattner, P. Inocencij Koprivec in P. Jožef Bizavičar. (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu avgustu je vložilo 81 strank 17.012 glđ. 83½ kr., vzdignilo pa 35 strank 3502 glđ. 95 kr.; torej se je več vložilo 13.509 glđ. 88½ kr. Na posojilih se je izplačalo 10.381 glđ. 71 kr.

(Vabilo) k koncertu, z jako zanimivim vsporedom, ki bo na dan zborovanja „zaveze učiteljskih društev, dné 4. septembra 1895 v dvorani Narodnega doma v Novem mestu, pri katerem sodelujejo iz prijaznosti gospice tamburašnje. Po koncertu ples. Začetek točno ob osmi uri zvečer. Vstopnina: Sedeži 50 kr., vstopnice 30 kr. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Sedeži se dobivajo pri g. J. Krajcu in večer koncerta pri blagajni.

ODBOR.

(Konjski sejmi v Novem mestu.) Deželna vlada je dovolila vsled prošnje mestne občine novo-meške, da se smejo prodajati konji ob že obstoječih živinskih sejmih, namreč v torek po sv. Antonu (17. januy.), torek pred sv. Jurijem (24. aprila), torek po sv. Jerneju (24. avg.), torek po sv. Lukežu (18. okt.) in prvi torek v adventu. Ravno tako se smejo raztegniti na prodajo konj tudi živinski sejmi na prvi ponedeljek vsacega meseca.

(Iz Šmihela pri Novem mestu.) V tukajšnji samostanski dekliški šoli je bil 29. avgusta sklep šole. Pri tej priložnosti je bila po zahvalni službi božji skušnja iz vseh šolskih tvarin, k kateri so prišli p. n. gosp. okrajni glavar pl. Vesteneck z gospo soprogo, preč. g. kanonik M. Jeriha, mnogo novo-meške gospode in nekaj ljudij tudi iz oddaljenih krajev. Učenke so v vseh štirih razredih jako dobro odgovarjale; veliko izmed njih jih je bilo obdarovanih. Po

izpraševanju so bili vsi povabljeni v pritlično dvorano, kjer so učenke zapele nekaj pesmic in igrale nekaj melodij na glasovir in na gosli. Razstavljeni so bila v posebni sobi tudi vsa ročna dela, katera so učenke v prošlem letu tú zvršile. Vse, kar se je ta dan v šoli videlo in slišalo, spričuje, v kolik blagor je ta šola ne samo Šmihelu in Novemu mestu, temveč tudi daljni okolici. Vrlemu in vzornemu zavodu želimo obilno božjega blagoslova in kar največ prijateljev in dobrotnikov.

(Konjsko dirko v trab) priredi konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske v Št. Jerneju na Dolenjskem v pondeljek dné 9. septembra t. l., in sicer v prvih dveh oddelkih samo za kmetiške posestnike, v drugih oddelkih za vse brez izjeme. Dirka boče popoludne ob 2. uri na novem dirkališču. I. dirka tri- in štiriletnih kranjskih žrebcev in kobil, daljava 1600 metrov, tri darila: 200, 100 in 50 kron. II. dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil, daljava 2400 m., tri darila: 100, 50 in 25 kron. III. dirka za konje vsake starosti, ki so najmanj pol leta lastnina istega posestnika; daljava 2400 metrov, štiri darila: 100, 50, 25 in 25 kron. IV. gospodska dirka s parom konj brez razločka na spol in starost; daljava 2400 m; dirka se vrši, če se oglasijo trije tekmovalci; častno darilo srebrna namizna oprava v vrednosti 100 kron. Vdeležitev pri dirki treba naznaniti pismeno ali na dan dirke ustno do 12. ure obč. uradu v Št. Jerneju. Več o določbah na lepkih!

(„Centralna posojilnica slovenska“ v Krškem) razglša: 1. Pri ustanovnem občnem zboru so bile zastopane sledeče posojilnice: Brežice, Cerknica (I.), Idrija, Ilirska Bistrica (I.), Krško, Marija Snežna, Mokronog, Nabrežina, Ormož, Rojan, Slap pri Vipavi, Št. Jernej in Žuženberk. — 2. Načelstvo je določilo 5 gl. pristopnine, 4 $\frac{1}{4}$ % obrestno stopinjo za hranilne vloge, 4 $\frac{1}{2}$ % obrestno stopinjo za posojila. 3. Zadruga je pristopila k „Zvezi slovenskih posojilnic“ v Celji in k čekovemu oddelku c. kr. poštne hranilnice. 4. Centralna posojilnica ne bode razpolagala z gotovino, ampak imela svoje novice v c. kr. poštne hranilnici, od koder jih bode ta zadruga sprejemala in zopet drugim posojilnicam oddajala.

(V Loki pri Črnomlju) so bile 19. t. m. občinske volitve. V odbor je prišlo precej dobrih mož, a nekaj tudi slabih. Med drugimi je zopet izvoljen za odbornika prejšnji liberalni župan. Ne bil bi prišel v odbor, ako bi mu ne pomagali v 3. razredu črnomeljski pristaši. Ker so se godile nepostavnosti, se je vložila pritožba.

(V Starem Trgu pri Ložu) je bila 25. julija občinska volitev. Ta jako velika občina, ki je bila doslej v rokah liberalcev, ima poslej 28 katoliško-narodno mislečih odbornikov in le 4 liberalce. To je najboljši odgovor Starotržanov samih na ostudne napade „Naroda“ in „Rodoljuba“. Tako klenka povsod liberalizmu mrtvaški zvonček!

(Topničarji v Kranju). Ker je topničarska vojašnica v Ljubljani zelo poškodovana, preselita se dve bateriji 7. top. polka za dve leti v Kranj.

(Nezgode.) Na Dobravi blizu Kostanjevice padel je tesar Jože Pešic iz odra, ter padajoč zadel ob stoječ kol in si pri tej priliki raztrgal mišičje v levi pazduhi. — Rešetarji Antonu Maru se je blizu Ribnice zvrnil voz; imenovan padel je na tla in si izvil desno nogo. — V Mokronogu poškodoval se je 26letni duinar Anton Strupek pri mlatilnem stroju; porinil je snop neprevidno v stroj, tako, da ga je ta

zgrabil za desno roko in mu jo celo zdrobil. Roka morala se mu je odrezati. — Na Ruperškem vrhu padel je hlapec Lojze Čertalič iz voza in se precej težko poškodoval na glavi. — V parni žagi v Rogu poškodovana je cirkularnica precej težko levo roko delavca Antona Beuc. Vsi ti so sprejeti v bolnišnico „Usmiljenih bratov v Kandiji.“

(Ponarejene krone) se širijo po nekod. Narajene so iz svinca in se lahko od pravih razločujejo. Občinstvo naj pazi, da se ne ogoljufa.

(Ukradena) sta bila dva konja v noči od 20. do 21. avgusta v Gorenjih Prekopih pri Št. Jerneju posestniku Fr. Žabkarju. Najbrže so jih cigani odpeljali.

(Na narodopisno razstavo češko v Pragi) popelje se 7. t. m. iz Ljubljane poseben vlak, ki velja gôri in nazaj v Ljubljano za I. razred 40 gl., za II. razred 30 gl., za III. razred 19 gl. Vožni listki veljajo do 30. septembra. Na povratku se sme vožnja med Prago in Dunajem in med Dunajem in Ljubljano dvakrat pretrgati.

(Dve novi mladinski knjigi.) Prišla je v drugem natisu na svetlo znana Tomšičeva knjižica Kristofa Šmida sto malih pripovedek“ z nekaterimi slikami. Druga knjiga s peterimi barvanimi slikami pa je znana povest „Robinson“, primerno okrajšana. Obe knjigi, zlasti pa prvo, toplo priporočamo. — Izišle ste v Giontinijevi knjigarni v Ljubljani in se dobé po vseh knjigarnah.

(Umno čebelarstvo.) Slavna c. kr. kmetijska družba kranjska je ravnokar izdala knjigo: „Umno čebelarstvo“, katero je spisal Jarnej Černe, bivši učitelj na deželni kmetijski šoli na Grmu. — Ker so zadnji čas naši čebelarji zelo povpraševali po slovenski knjigi v čebelarstvu, spisal je tako knjigo g. Černe ter je svoj rokopis predložil slav. deželnemu odboru kantskemu, kateri je rokopis nagradil. — Kmet. družba, katera je knjigo sprejela v založbo, priskrbela je mnogo ličnih slik, dala je knjigo natisnit na lep papir ter lično vezat v platno. Navzlic temu je družba postavila tako nizko ceno, da si knjižico lahko omisli vsak slovenski čebelar. Knjiga se prodaja samo vezana in stane izvod v pisarni kmetijske družbe samo 35 kr., po pošti poslana pa 40 kr. — Dobiva se tudi v Krajčevi bukvarni v Novem mestu.

(Navod o snovanju in poslovanju slov. posojilnic.) Tako se imenuje knjiga, ki jo je prav praktično priredil gosp. Ivan Lapajne, šolski ravnatelj v Krškem. Lepa knjiga je slov. posojilnicam neobhodno potrebna, in je dobiti pri gosp. pisatelju v Krškem.

(Današnji list) ima dve strani naznanil priloge.

Oklic!

Dné 4. in 5. septembra bode v Novem mestu velika skupina „Zaveze učiteljskih društev“. Odgojitelji naše mladine in njihovi prijatelji pridejo iz vseh slovenskih pokrajin — od sinje Adrije — od zelene Mure in deroče Drave ter bistre Soče, in hočejo prebiti nekaj ur v prijateljskem občevanju v našem mestu.

Novo mesto je vedno goste prijazno sprejemalo ter pokazalo, da so mu ljubi.

Častiti Novomeščani, pokažite tudi sedaj svojo gostoljubnost, ter sprejmite goste ljubezljivo in prijateljsko. Želimo, da okrasite kolikor možno svoje

hiše sè zastavami, da storite vse, da bodo dnevi 4. in 5. septembra lep praznik za goste in za Novo mesto.

Mestno županstvo Novo mesto, 30. avg. 1895,
Perko, župan.

Poziv.

Pri zadnjem požaru se je opazilo, da naše „prostovoljno gasilno društvo“ le z najhujšim naporom more vstreci svoji prostovoljno prevzeti težavni nalogi. Vzrok temu je, da manjka delavnih moči. Vso dolžnost dvema gospodoma naložiti je preobilo in prehudo, in ni čudá, če se hočeta znebiti odgovornosti.

Pri gasilcih mora obstati močno jedro domačih v Novem mestu stalno bivajočih članov, kar pa žalibog sedaj ne moremo reči. Ravno iz vrste domačih — mestnih mladih čvrstih mož je malo članov društva.

Pomisli se vendar naj, da je društvo, ki ima tako plemenito nalogo, braniti imetje in življenje prebivalstva proti grozni nesreči požara — prepotrebno in vse podpore vredno. Vsak član društva varuje in brani s tem tudi svoje imetje, če varuje imetje bližnjega. To društvo ne sme se prepustiti propadu, ampak dolžnost vsacega je, delati na to, da se društvo očvrsti, da postane močan jêz v slučaju nesreče, da mu bodemo z mirno vestjo lahko zaupali našo varnost.

Pozivljam torej vso moško prebivalstvo, posebno pa naše mlajše gospode brez razlike stanu, pristopite kot delujoči člani k „prostovoljnemu gasilnemu društvu“ Vsakemu se bode odkazal primerem delokrog. Le z združenimi močmi moremo v slučaju nesreče ohraniti sebe in svoje imetje.

Pristop naj se javi ali načelnistvu gasilnega društva ali pa podpisanemu.

Mestno županstvo Novo mesto,
dné 13. avgusta 1895.

Perko,
župan.

Dijaška kuhinja v Novem mestu.

Šolsko leto je pred vrati, na koja bodo zopet trkali dijaki novomeški. Načelnik tukajšnje dijaške kuhinje je v skrbeh, kako bode šlo prihodnje šolsko leto. Podpora v preteklem letu je bila, hvala Bogu in dobrotnikom, tako obilna, da se je preskrbovalo 35 dijakov z opoldansko hrano, in da je še nekaj preostalo za začetek novega šolskega leta. — Ali za bodoče je število potrebnih vže sedaj večje nego je bilo lani, pa še novi prosijo; letina je letos slaba, zato se je bati, da bode morda težko došlo brezplačno jestvin kakor zadnje leto, zato se podpisani vže sedaj prav zaupno obrača do vseh mladinoľubov, ki so ga podpirali pri težavnem delu doslej, s prošnjo, naj mu ostanejo zvesti — želi pa, naj se jim pridružio še drugi z milimi darovi, da bode mogoče gladnim revežem dati vsaj malo gorke večerje. Srcé je bolelo podpisanega, ko je moral gledati lani dan na dan 12 dijakov, ki so dobivali samo jedenkrat na dan toplo hrano v usta. S pomočjo božio namerava na vsak način pripraviti dijakom — vsaj potrebnim tudi večerjo.

Kedor ima radi dijaške kuhinje kako željo, naj se oglasi pri podpisanem od 12. septembra dalje: V kuhinji se bode jela hrana dajati 18. septembra.

Dr. Jos. Marinko.

Darovi za kapelico Božjega groba:

G. Jože Vrtačič 50 kr.; g. Janez Colnar 50 kr.; g. Levinger 25 kr.; gosp. Frančiška Možina 75 kr.; neimenovan 1 gld.; g. kooperator Mayr iz Dunaja 2 gld.; gospa Ekel 1 gld.; gosp. Marija Hrovatič v Trstu nabrala 10 gld.; g. Franc Murn, lectar v Kandiji 1 gld.; preč. g. župnik Tomažič iz Škofje loke 2 gld. — Vsim Bog obilo povrnil!

Bridko užaljeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljeni oče

ANTON KRAVCAR,

posestnik,

dné 28. avgusta ob 10. uri zvečer, previden s svetimi zakramenti, v 70. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v petek 30. avgusta ob polu sedmi uri zjutraj na farno pokopališče v Trebnjem.

Svete maše zadušnice se bodo opravljale v farni cerkvi v Trebnjem.

Nepozabljivega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Grič pri Trebnjem, dné 29. avgusta 1895.

(200)

Žalujoči ostali.

štev. 6922.

Razpis.

Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem mestu, z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom, izpraznjenih je

osem deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1895/96, katero se prične 4. novembra t. l.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja in so z dobrim vspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadje-rejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in poduk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. **Plačujoči učenci**, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gld. šolnine na leto, in

2. **eksternisti**, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo do

1. oktobra 1895

izročiti vodstvu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam priložiti je rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu priložiti je reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdržavanja učenca.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani,
dné 16. julija 1895. (166—3)

Razglas!

Grajščina v Črnomlju prodá iz proste roke vsa svoja posestva skupaj ali posamezno na parcele in sicer: Grad v Črnomlju št. 1. z vrta, v katerem so: velika gostilna, pisarna c. kr. okr. glavarstva in druga stanovanja.

Mlin v mestu št. 94 s šestimi tečaji in žago.

Vrtovi nekaj čez . . . . . 2 orala,

Hrastove in smrekove loze, prav blizo

in lepo ležeče . . . . . 203 "

Njive . . . . . 40 "

Pašinci in košenice . . . . . 25 "

(164—3) Skupaj . 270 oralov.

Prodajati se bode pričelo 1. oktobra t. l., kupi se pa tudi lahko prej. Pogoji jako ugodni. Natančneje se poizvé pri oskrbništvu grajščine v Črnomlju.

Št. 444.

Razglas.

Naznanja se, da je naprodaj veleposestvo „Dobro Bubnjarci“ na Hrvatskem v bližini mesta Metlike, ki je lastnina „prve dolenske posojilnice v Metliki (poprej Matilde pl. Nemičič iz Bubnjare), pod najugodnejšimi pogoji. Isto obstoji iz 178 oralov njiv (oranic), stelnikov, senokoše, šum, pašnikov, vrtov, trsja, hiše, hleva, kleti, šupe, malenice itd.

Prodalo se bode skupaj ali na kose, kakor bode kdo hotel in tudi na počak. — Kupci oglasijo se naj

12. septembra 1895 dopoldan ob 8. uri

pri gradu v Bubnjarcih, kjer se bode takrat prodaja vršila. (150—3)

Metlika, dné 10. julija 1895.

Gangl.

Št. 7103.

Razglas.

(180—2)

Deželni odbor bode iz deželne trtnice pri prisilni delavnici oddal

50.000 do 60.000 ukorenjenih cepljenih ameriskih trt

in sicer za bela vina: kraljevina, beli burgundec, zelen, grganja, rulandec, rizling italijanski, moslavina, rudeči španijol, zelenika in plavec; za črna vina: portugalka, modra frankinja, črni burgundec, črna lipovščina in lovrenček.

Trte se bodo oddajale po 7 (sedem) gld. za sto (100) komadov, pa tudi nekaj brezplačno malim, revnim vinogradnikom, kojih uboštvo je dokazano po izjavah županstva.

Vinogradniki, kateri želé kupiti trte ali jih dobivati brezplačno, naj se zglasé pri svojih županstvih ali pri kmetijskih podružnicah najdalje

do 15. septembra t. l.

ter naznanijo, ali in koliko svetá že imajo pripravljene za nasaditev trt, koliko trt, katere vrste in ali jih želé dobiti že jeseni t. l., kar najbolj kaže, ali še le spomladi l. 1896.

Županstva in kmetijske podružnice morajo potem vse prošnje predložiti deželnemu odboru najdalje

do 30. septembra t. l.,

ker se na pozneje vložene prošnje ne bode oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani,

dné 27. julija 1895.

Živinski semenj v Črnomlju

bode

v četrtek, dné 5. septembra t. l.

—| Kupci in prodajalci se vabijo. |—

Mestno županstvo Črnomelj,

dné 26. avgusta 1895.

(194)

Schweiger.

VABILO.

Posojilnica v Črnomlju, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela bode

izvanredni občni zbor

dné 22. septembra t. l. ob 3. uri popoldné

v posojilnični pisarni v Črnomlju.

Dnevni red:

1. Posvetovanje in sklepanje o nakupu grada v Črnomlju v last posojilnice.
2. Posvetovanje in sklepanje o slučajni prodaji posojilnične hiše v Črnomlju.

K obilni vdeležbi p. n. zadržnike uljudno vabi

(202—1)

Načelstvo.

Svarilo!

(203—1)

Keđor si misli po Anton Maverju iz Št. Ruperta kak vodnjak narediti ali popraviti, naj se prej črno na belo ž njim pogodi, da mu sledjač ne napove svoj notarski račun, kakor ga je napovedal — v začudenje dveh v Šmarjeti, Mihael Bogulinu 85 gld. za 18 dni, Pergarju pa 30 gld. za 6 dni, in to samo za delo!

CERKVENA GLASBA.

Na novo so izšle sledeče Ign. Hladnikove pesmi za mešan zbor.

15 obhajilnih op. 14. (Četrti natis.) 50 kr.

20 Marijnih op. 15. (Tretji natis.) 60 kr.

5 Tantumergo in petero mašnih. (Drugi natis.) 40 kr.

Čvetero Božičnih za solo, zbor in orglje. (Drugi natis.) 40 kr.

(Vsi čveteri zvezki skupaj 1 gld. 50 kr.) (198—1)

Dobe se pri skladatelju v Novem mestu.

V grajščini Pleterje pri Št. Jerneju

se takoj sprejmejo

nadhlapec

in več družih hlapcev.

Več se izve pri grajskem oskrbništvu.

Čisto novo, še nič rabljeno

štedilno ognjišče (Sparrherd),

vzidano z lončenimi ploščicami, je po nizki ceni na prodaj. — Kje pove opravništvo „Dol. Novic“.

Učenec.

v Metliki.

Priden in pošten deček, kateri ima veselje, se pekarijo učiti, se takoj sprejme v Požekovi pekariji

(201)

Podpisani uljudno opozarja gg. orožnike v zatiškem, trebanjskem in mokronoškem okraju na

Andreja Polauščka,

krošnjarja,

rodom Pijemonteza, kateri se brez pravic po navedenih krajih potika in nam trgovcem škodo dela.

Anton Matelič,

(196)

trgovec v Trebnjem.

Mlatilnice, močan „Göppel“

za par vprege in več različnega kmetijskega rabljenega orodja v prav dobrem stanu prodaja (187-2) **G. Tönnies v Ljubljani.**

Sto tisoč dobro žgane zidarske opeke, tisoč po 13 gl. je na prodaj v Zalogu. Podrobneje se zve pri Franc Kastelicu v Kandiji.

Dve hiši v Metliki,

— ena s celo štacunsko opravilo — se z dobrimi pogoji prodajo. — Kupoželjni naj pišejo na

J. Kapelle

(183-2)

v Metliki.

Mala gostilna v Novem mestu št. 144

se odda takoj v najem. — Več pové iz prijaznosti opravništvo „Dol. Novic“. (195)

Vrtnar,

kateri razume tudi sadjarstvo, je oženjen, zna pisati ter je pošten in delaven, sprejme se takoj v službo. Plače je 20 gl., prosto stanovanje, drva in nekaj zemljišča v porabo. Kteri umejo čebelarstvo imajo prednost. — Nadalje se išče

izvrstna kuharica,

katera je vže kot taka v kaki grajščini služila, z mesečno plačo 12 gl. in potni strošek. — Več pové opravništvo „Dol. Novic“. (189-2)

F. S. Murgelj, trgovec v Novem mestu,

sprejme takoj v poduk

učenca,

kateri je slovenskega in nemškega jezika v pisavi zmožen. — Ravno taisti tudi skupuje

• frišna jajca •

po najvišji ceni. (197-1)

Jakob Paučič v Novem mestu

prodaja

dobro moko po nizki ceni

in pošilja na zahtevanje cenike.

Tudi ima na prodaj

• več mernikov lepe ščistene pšenice, •
mernik po 2 gl. 20 kr.

Nadalje sprejme v poduk

čvrstega in zdravega dečka,

kateri ima veselje do pekarije. 199-1)

Najboljše in najceneje

cerkvene ure

izdeluje in popravlja

Janez Brunskule

v vasi Rečice hiš. št. 7. zadnja pošta Semič na Dolenjskem.

Vsa dela izvršujejo se izvrstno in pošteno, za katera se jamči 10 let.

Najboljša spričala so mu cerkvene ure, katere je napravil v Semiču, Črnomlji, Dragatuši, Adlešičih, Šent-Jarnej, v Osilnici in pri podružnicah semiške fare: na Gradniku, v Gorenjcah, Rožnem dolu in Rečicah; dalje v Novi Gori pri Črmošnjicah, pri Sv. Ivanu črnomeljske župnije, v Podgradu in Sveti Nedelji (Hrv.), v Podlipniku (Hrv.), v Črnem potoku (Kočevje).

➡ Ceniki pošiljajo se na zahtevanje brezplačno. ➡

Natakarica

se takoj sprejme v gostilni (193-1)

„pri Dolenjski železnici“ v Novem mestu.

Nova prodajalnica.

Zaradi selitve sem po dolgo trajajočem mirovanju zopet na novo prodajalno otvoril

na stari pošti

tukaj v Novem mestu, ter jo z novim drobnim blagom založil.

Ker je slavn. občinstvu moje mnogoletno pošteno trgovsko ravnanje dobro znano, upam, da mi ni treba nadaljnega priporočila.

Tudi se dobijo pri meni stare stelaže za trgovsko blago notri vlagati, kakor tudi ena proti ognju popolno varna denarna kasa, po prav majhni ceni.

(192-1)

Valentin Oblak.

Jos. Ogoreutz v Novem mestu

(173—3)

priporoča

nagrobne vence

s trakovi in napisi, po najnižji ceni.

Iz proste roke je na prodaj

strojarija in travnik

na prav prijetnem kraju blizu železničnega kolodvora. Hiša je v dobrem stanu, in se strojarski obrt že 11 let uspešno opravlja; pripravna je pa tudi za drugačen obrt. Cena 3200 gld. — Več pove

Janez Wolek, strojar v Grosupljem.

Hiša,

tik ceste, katera bi bila pripravna za štacuno ali za kako drugo obrtnijo, zraven katere je kozolec, klet, štala, hlevi, pod, senica, vrt in vse, kar je okoli domovja, se proda iz proste roke in pod ugodnimi pogoji pri

Ani Pungerčar, posestnici

v Škocijanu pri Mokronogu.

(182—2)

(175—2)

Mnogo izvrstnega

VINA

domačega pridelka

je na prodaj v

gradu Bajnof pri Novem mestu.

Na prodaj

lepa garnitura,

obstoječa iz zofe, dveh naslonjač in šest stolov. — Več pove opravništvo „Dol. Novic“. (186—2)

Carinthia-Lithion vreclci

pri Železni Kapli na Koroškem,

so izvrstna namizna pijača in izborna zdravilo proti vsakovrstnim katarom in raznim boleznim na obistih in mehurji. — Dobi se pri lastništvu na Železni Kapli, pri gosp. Henriku pl. Mattoni-ju na Dunaju, v gosp. Alojzij Černič-evi agenturi v Ljubljani, in pri gg. trgovcih: M. Kastner in P. Lasnik v Ljubljani, F. Dolenc-u v Kranju in Skofji Loki, A. Pinter-ju v Kamniku, A. Pauser-ju ml. v Novem Mestu, P. Petsche-tu v Kočevji in I. Pauser-ju v Ribnici. (93—10)

Naznanilo.

V Trebnjem, blizu farne cerkve in glavne ceste, se na jako pripravnem kraju odda

GOSTILNA,

obstoječa iz treh sob, kleti, hleva, shrambe in mesnice. — Več se izve pri gospodu

(178—2)

Fran Zure-u v Trebnjem.

Med, vosek in vošenine

kupuje vedno po najvišji ceni (188—2)

Franc Murn v Kandiji pri Novem mestu.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v hiši poleg pokopališča na stari ljubljanski cesti

kovačijo

in obljubujem, da se bom potrudil sl. občinstvu vedno brzo ter z trpežnim in ne predragim delom postreči, za koje se p. n. gg. gospodarjem najuljudneje priporočam.

Tudi iščem v poduk

poštenega dečka,

kateri je trdnega zdravja in ima veselje do kovačije.

Franc Bobnar,

kovač v Novem mestu.

(165—3)

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča | Najokusnejša, edino zdrava in ob enem
po zdravilnih ženskam, otrokom in bolnikom | najcenejša primes k bobovi kavi je.

KATHREINER-
KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

GAŠTNI DIPLOM
1891-1894
8 ZLATIH KOLAJN

Najčistejši prirodni plod
v oseh zrnih,
ki se ne dajo ponarejati

Se dobi povsod: $\frac{1}{2}$ Kile za 25 kr.

Pozor: zahtevajte in jemljite
le kavo zavoje s imenom
„Kathreiner“.

Vina bela in črna (24-10)
se dobé vsaki čas pri
Edvardu Rosini v Kandiji st. 2.
poleg Novega Mešta.

Dimnikarski pomočnik in učenec
sprejme se takoj pri dimnikarskem mojstru
Hönigmann-u
v Novem mestu.
(177-2)

Dobro vino

belo, po gld. 15-50, 17 — in 19.—
po 100 litrov, na tukajšno postajo
stavljeno, prodajam v množini nad
50 litrov, ter se priporočam z obi-
lim naročilim

(187-5) **Alojzij Paulin,**
v Trebnjem (Dolenjsko.)

Hiša, čisto nova ter z opeko krita, nekaj minut
od postaje Novo mesto, z dvema sobama,
kletjo ter nekoliko zemljiščem, se proda ali
v najem odda. (185-2)
Natančneje pove lastnik Janez Dular, Cegelnica.

Steinfeldska pivovarna
bratov Reininghaus, Gradec
zaloga piva v Ljubljani-Šiski
priporoča
uležano marcno in eksportno pivo
v sodčkih in steklenicah.
(Pivo v steklenicah je pasterizovano.) (159-3)